

כל שעה פרק שני פמחים

מorate הש"ם

(ג) עניין כה ממו' ר' י"ב
 כה.[,] (ט) ממו' לא, (א) סס
 פעלן כו. (כ) ע"ש[,] (ד) ע"ש[ל]
 ה: ע: כה. ממו' לא, (ל) י"ב
 (ט) ממעילן לא, (ו) ויקלה
 (ס, ג) זמ"ל ה"ת, (ט) ע"ש[ל]
 (ו, ט) זמ"ל נספָה: (ל)
 (ו) פורה: (ל) זמ"ל

תורה או ר' הילש
1. וקשב הכהן מושך בך
ומכובסך בך ילבש על
בשרו ורדים את הדשון
אשר אכלבל קחש את
העללה לעת הפזורה ומשום
אצל הנקבזון. וירקן ג' ו-
2. שיטר ימים מצוין
האלול או בזאת ר' דראשון
תשבירו שאר מתקבכם
כיב כל בצל מטבח וגרגרת
הנפשה והחואן מינימליסטי
לימים הרואש עד ים
השביעי. שמיטה ב' טו

הנחות הב' ח

גלוין השם

מוסך ריש'
כל הנש靠谱ן אפרן
מותר. כגון ממון ומילומה
ועללה וככל מה שפין
מותל למשמעות גודיס
(תמונה לד').

מוסך תופפה
 א. אמר במודר אין מהחולן. מוט' סלנקי.
 ב. דוד במקנסון מל' לא איזיילען האיל הדרשן. וויל' סלנשיין.
 ג. דיק החיב ברוחות הרשות. גאנט'ה צמץ בעסחן דה השורות.
 ד. ט' פ' כל'ען. אלמא החביבין להה. קיד' איז אעפ' שומען להקל. מוט' קוילס ט':
 ד'. אלמא הדור בהיה מהאה. מוט' קוילס סס.
 ה. דה. דאל שטק אילא עזצמו בכחה שאומר דברי
 בברוקם אחר דורו
 בקבורה. מוט' קוילס סס.
 ו. כראמא ר' יהודה הכהן.
 מוט' סלנקי.

כגון נסמה טהניא סול קרכן וויל
 טהני כי סלה כוון טהנעל זו יונ
 למולין דמן [משילה דן יונ]: לחן מועל
 לחר מועל במווקען חלן צטמס
 וכלי שרת גולדן כלן כל מיידי מהריגין
 ממישלא לוחזינה נפקהו למולין דק'י'ן^{א'}
 לחן מעילה כל'ם חלן צוינו צנטנס
 מקודצמו ותמלוי פה טקסו סה
 קודס צאננו פטם טיס אסיק
 חולון: צעוי אטמיט. שאטפיטן
 לדמי צלמיים למוכין וליקם צדמיטן
 צלמיים. וקדיטס קליס לחן נסס
 מעילה דלאו קדרי ס' קדרין ציס
 שכונן צענישס ווילן נגוזס צהן הולן
 נחל ויקת דמיס לה סה למולין
 וטיקולו מינט לכינז עליינו
 וממעילה קו דליעמיטי צמיכת
 מעילה [ב']: ואליגת דרכ' יודה.
 פטט לי' רצ' קפלן בקדוטין צפ' ב'^{ב'}
 (ד' נ'): דהמאל פקדק צמוץ לחן
 מהלן סה נסס ממעו זמוי זמוי
 לדרכ' צמוץ דסקטס דקה נלו צבי
 מעילה ניסו. וסמי נמי סוה מוי
 נמיימל כלל צאתקין מoid עקפני
 מיאטו שאטפיטן מושמע צוגג ומוציא ווילן
 לדמי צוקקמה צין צוגג בין צמוץ
 חוקמא: כל גאנפרין. ציכל'ה
 פרק צמלו דטמולו [ג': מפלך הלו]
 נטראפין ולו נקדרין: ואפר קדק
 נטולס אהו. לאכני נקען גצי סקדר
 נטולס וגדי חסילה נלו נקען נטולס
 מוסס דלאטלה ייך לה טימל שס
 צורפה ער'ג וצטולא הולן קדרק לחן
 צו ציטול וסמי מופרט ציכל'ה
 תמורו [ה']: רמי נר חמץ וויל צמיעס
 הולפל פקדק נטולס מהו מסדיין
 נאפו אפר טענון גיגיא. קהמאל
 נטולס אהו והו הפל כל קדרק צל
 סדרן צולן קיטה מעילה צאטיקו:
 כל דין טהטה. צטמיהלמו
 מהס דנו כדי נטאמיר עלי' צאקי
 ממ�ו קו' ווילס מצעי לו חומאל
 לחר דקלה מלטמן מנק סטוק צבל
 יילס לחן דין צטען צריפס וטוף
 נמיה צטומאל צטומאל מוסטיך עלי'
 גולס לו נאכל: חי' דין. צאקי
 סדרן מלמד ציטעל חמוץ וויל קו'
 מקילו: אטס נלו מוא עלי'. ייכט
 וצטעל צמימה. וויל עט' גנד דהמאל
 סטוניל סטומט ציטען צטטטמו כל
 כפפרק קמל (ד' יונ): לדי' יוס
 נטבר גצי פלונגיטו מילס
 צט'ילט ה': צמוץ צטטס זטטס
 צט'לופו יאל יוכט וצטטס ברת
 בהנאה ועונש ברת
 אף חמץ בשריפה
 הנתקל כל כויה שארור
 לרשותה רדנו דין אחר
 צב' דין שארה דין
 התקל אינו דין לא מצא
 וכטט והתוורה אמרה
 שם בכל דבר שאתה
 ההודה רדנו דין ההוד
 והדרין גותן ומה גותר
 גיא טען שריפה חמץ
 ימצא לא כל שבן
 כל דין שאתה דין
 התקל אינו דין לא מצא
 וכטט והתוורה אמרה
 צב' דין שאctor באכילה מה
 צב' דין שאctor באכילה מה
 אכילה ואינה טעונה
 גותר אטור באכילה
 באכילה ובהנאה מה
 צב' דין טען שריפה אמרו
 צב' דין שאctor באכילה
 הפה אמר להן הפרש
 בהנאה ועונש ברת
 אף חמץ בשריפה
 לרשותה רדנו דין ההוד
 והדרין גותן ומה גותר
 גיא טען שריפה חמץ
 ימצא לא כל שבן
 כל דין שאctor באכילה מה
 צב' דין שאctor באכילה מה
 אכילה ואינה טעונה
 גותר אטור באכילה
 באכילה ובהנאה מה
 צב' דין טען שריפה אמרו
 צב' דין שאctor באכילה
 הפה אמר להן הפרש
 בהנאה ועונש ברת
 אף חמץ בשריפה
 הנתקל כל כויה שארור
 לרשותה רדנו דין ההוד
 והדרין גותן ומה גותר
 גיא טען שריפה חמץ
 ימצא לא כל שבן
 כל דין שאctor באכילה מה
 צב' דין שאctor באכילה מה
 אכילה ואינה טעונה
 גותר אטור באכילה
 באכילה ובהנאה מה
 צב' דין טען שריפה אמרו
 צב' דין שאctor באכילה
 הפה אמר להן הפרש
 בהנאה ועונש ברת
 אף חמץ בשריפה
 הנתקל כל כויה שארור
 לרשותה רדנו דין ההוד
 והדרין גותן ומה גותר
 גיא טען שריפה חמץ
 ימצע

מביל דרכנן שרוו בשאבקה בנהרו. וארם מהמל מלהן טויהן
וזג'רокаה כנגןדו חביב כמו צלאטת צהה מן המתלים מהי
פיטץ כסוף לוּבָּן הַגּוֹלָן (טואה ג) וצונח על עלי טס (צ'ק אה) ושרה היכלה
נעוטה דמתקון סאנגלון ויזיוון זוה סה נצעתה הנמה מזועליין

מכלך רובנן דפליגנו עליון
בגנדו אלא עצים דאיסור
לדו א"ר אמר בר חמא רמי
בר חמא מרוב חסידין
מאי א"ל הפת אסורה
אמר רבא הבוי השתה ע
הקדש אפילו באלו לא
אי קשיא ליה הא קשי
ובכל רוכא ^טדמעל המכון
אמר רב פפא הכא ^ט
ואלבא דר' יהוד' דאמר
במושיד אינו מוחלט כי
כין דלאו בר מעילה
שלמים נמי כין דלאו
נפקא לחולין וככל היכא
לחולין והוא ^טהניא כל
חווץ מעצי אישרה ואפ
אמר רמי בר חמא בגין כגן
בעצי הקדרש דליקא איני
אמר באתון שטעונין
יבנהת ושםו כלו ושםו
אומר אין ביעור וכו':
ביעור חמץ לא שריפה
שאינו בבל יראה וככל ימ
שישנו בבל יראה ובבל
שמוען שריפה אמרו ל
תחלתו לשורפו והוא יושב
עצים לשורפו והוא יושב
תשביתו שאור מבתינה
יבול להשביתו חור ר'
נותר אסור באכילה וחומר
נותר בשריפה אף חמץ
גבילה תוכיה שאסורה
שריפה אמר להן הפרש
ובהנאה וחומר אסור
נותר טעון שריפה אף חמץ
לו שור הנסקל יוכי
ובהנאה ואינו טעון שרוף
נותר אסור באכילה
וחומר אסור באכילה
מה נותר בשריפה
אמרו לו הלו שור
באכילה ובהנאה וענוש

א [מ"י פ"ז מ"ל מעלין
ס' ג']:
נו ב מ"י פ"ז מלכיות
ע"ז ס' ל' יוט"ע י"ז
כ' קמג ספ"ר ח:
נו ג ד יוט"ע מלכ
פקולטאות קומודקון סלאס
ו':
ה [מ"י פ"ז מ"ל מהניין
ס' ג']:

רביינו חננאל

ורובנן מכלל דשו אפלו
שבאבורקה נבדון, כי היה
עצי אישוס לרובנן יהויכי
משחשתה לה. וושינין
ברשותה. פירוש כסא
לשנת בו בנוון זה אהורה
תורה. עמי מיניה רמי בר
חאנן מבער הדוא תנור
שהשוק בעצמי הקדרש ואפה
בר תר לזר מהטור מדור.
עצי הקרש לאצץ גוללה
אמר רבא משם דעתה
בשלחה באלאך אף ביטין.
קשייא לילן לריב� ואה קרייל
כי המסתיק בעצי הקדרש
מעלן, כיון דמעלן פקח לו
העצם וזהו הטעון האב מאה
אסורה. וממשני בר פפא
בעצמי הקדרש שאמנור במא
סקונין, צוון שהקדרשים
בஹורתה שלולים כיון יהודא
דתני בדורותין פ"ב הקדרש
בஹורתה מוחלון בבודור איזו
אסורה. וממשניד מאה טעםא
אוינו גראן דמלול של דלאו
בר מעיליה הוא, הכא נמי
בעצמי הקדרש מומדרושים
בחהורת שלמים, כיין
דרישתם לאו יני עלייה
גנחו לא נפק חחולין.
ומקסנון ונפק לייני דעלל
המסתיק נפק חחולין.
וההונאי כל השורשין אפין
מורhor חזן מעצי אשרה
אפריך קדרש דילעומל דילעומל
אויר, אויא ארמות מעל
ההסיק ונפק ליולוין אמא
אסור. וושינון בגין סנהפל
לידיק, מאילין לדיליכא
איןיש דילעומל, לפיכך
תנייא אפריך הקדרש לעולם
אויר. רב שמעיה אמר הא
דרותיא וושנור אלל המבואר,
ושמו בנחת ושמו כלו
ושמו לאו פיר. והוא יהודא
אומר אין ביעור חמץ אלא
גניזה בסוף תמרות.
דרותיא וושנור אלל המבואר,
ושריהה אין ביעור חמץ כלל
ונותר שמיון בכל יויה
ובכל מזבג זר ערד

כל שעה פרק שני פמחים

ב

עין משפט
נור מצוה

ס. סמ' דקוי ניס' רקם דין יהל מחל טפי
ט. מ' נאשוס דסחטת חין זקיך למלוקו
ו. זקיך דכל מומתו לומודס מלג'נו מיליגן
ז. הוא בבל תוויתר. רימס לה'ר
ח. יטיען עגיד נעליל קל ומומר מנוגה
ט. מטליחנו נצל וילא ואבל מירון וויל
ט. מטליחנו סכל כל מומתו כמו בצל הלהה
ט. מטליחנו מוקוס נולח דענאי
ט. מטליחנו קל ומומר דינומר לחינו בצל
ט. לרלה דמשי סקומייל עונזר וצוב לחינו
ט. גענער הצל מהן פ' למחר סקומייל
ט. עונער הכל צעה נצל יילאה:
אמ' לו אשם תליזי וויביה. מילא
ט. גרביזה נדבורייה ברזין

לעוזי רש"י

ה' ימ"ה: אפס פנו. זט
סטגג גמלד מסן וארנו יודע
לן הוא מותル פלוי לי יקסוד
לטמיס צכלס: וחתמי זט
חור רב כי יהודה ורנו דין אחר נותר ישנו בבל
חותירו וחמי' בכל תוחתו מה נותר בשרפפה
אף חמץ בשרפפה אמרו לו אשם תלוי וחתמא
העוף הבא על הספק לדבריך יוכיחו שהן
בכל תוחתו שאנו אומרים בשרפפה אתה
אומר בקבורה שתק ר' יהודה אמר רב יוסף
הינו דאמרי אינש כי פדא רחמא גנרא בגונה
נשרוף חרדלא^(ט) (אמר אכבי) סדנא בסדי
יתיב מודיע' ידיה משתלים רבע אמר גנרא
בגורי' מקטיל מהוריל רודה משתלים: וה'א
אמפר וורה וכ'ו': איבעיא להו היכי קאמר
מפר וורה לרוח ומפר ומיטיל לים או
דילמא מפר וורה לרוח אבל מיטיל לים
בעיניה^(ט) ותנן נמי גבי ע"ז כי האי גוננא
ר' יוסי אומר ישוחק וורה לרוח או מיטיל לים
ואיבעיא להו היכי קאמר ישוחק וורה לרוח
ושוחק ומיטיל לים בעיניה אמר רבה
לרוח אבל מיטיל לים בעיניה אמר רבה
מסתברא ע"ז דילם המלה קא אולא לא
בעי' שחיקה חמץ דילשאר נהרות קאייל
בעי' פירור אל' רב יוסף: אדרבא איפכא
מסתברא ע"ז דלא מיסחה בעי' שחיקה
חמי' דמים לא בעי' פירור תניא כוותיה
דרבה תניא כוותיה דרב יוסף תניא כוותיה
דרבה היה מהלך במדבר מפר וורה לרוח
היה מהלך בספינה מפר ומיטיל לים תניא
כוותיה דרב יוסף היה מהלך במדבר שוחק
וורה לרוח היה מהלך בספינה שוחק ומיטיל
לים שחיקה קשיא לרבה פירור קשיא לרב
יוסף שחיקה לרבה לא קשיא הא לים המלה
הא לשאר נהרות פירור לרב יוסף לא קשיא
הא בחוטי הא בנחמא: מהתני'^(ט) חמץ של
נכרי שעבר עליו הפסח מותר בהנהא ושל
ישראל אסור בהנהא שנאמר לא יראה לך
שאורים: גמ' מני מתניתין לא רב כי יהודה
ולא רב כי שמעון ולא רב כי יוסי הגלילי
מאי היה דתניא חמץ בין לפני זמנה
בין לאחר זמנה עבור עליו בלאו תוך רבי יהודא
עובר עליו בלאו וכברת דברי רבי יהודא
רב' רבי

כבר ספקה עודר עליו גלו
רכס נגנו: טוך ומוגן. כמושע: קלחמל מניין כוותה דרכ ווקט ופלי וס לוכ ווקט צהיל נגה
ומבשע
רלהיא מזעיר על פמי קמיס מכם דמאניה צחיקת צהיל נגה
צבלטס דוכמן מאיינו לדקמי יס סמלח וטוף כי מסי צהיל צהיל
טמלת וומלען סטס בגמלה גדי חייט סקול ד' זוי וסדי נגה
ליסס סמלח הילגנער סקעט צעוי יס סמלח וועלען (דו. גמ.)
צי צחיקס הילג נטהיל נלהוט ב' כמו נלהוט הילג לדבש פטילו
טט נטה ווורת קמיס וצכלס דוכמי يولן ליס סמלח וויך ווקט ווקט
יעין נלהוט לוכ ווקט הילג מהן צהיל נלהוט וויאת נלהוט דלטם
ליסס סט סמלח דלטנן הילג מסי צחיקס צהיל נלהוט דקמיס
יעין מטה הילג נטהילן סטוטס ומדטלטעליך נטהי נטעמץ סטוטס
דומות טגאל ויך זומלי דלטנן מפלר ווילס נלום גמוקס צהיל

כל שעה פרק שני פמחים

תורה או ר' השל
1. לא ואבל עלי' חפץ שבעתם מים אליל' עלי' מצחות לחם נני כי בחפוץך יא' עזאת מאיר מצריך ים צערך מארץ מצריך כל ביני תריה:
2. יא' אמר משה לא' חפץ יכור את הרים הזה אשר יא' אתה מפצעים מובית עזדים כי ברוך ד' החזין יא' אכם זהה ולא לא' אבל חפץ:
שמות ג' י' מילויים יאלכוו: נטמא וטהר
לידך יחווה. טהר ען פ' טהיר
ווכות פסח חמץ נטילת מזות:
א' ניגול נט נטמיין: עלל סטמו
ומחמה מילא: צנ' נכי מי' טהיר
ונומינכו מעשי' לא' צבאים ומלל
כל קמולה: לטיב' נטהר. עלל וטן
5. ברדרשן ואברעה יום להודע עאככל' שעת עד יום
האחד עשרים לחיש שמות ב' כ'
בעבר: שמות ב' כ'
6. כי' יגור ר' גור פ' סח' לוי' מטל' ועשה כב' קדש ר' קדש ר' קדש
בל' קבר איז' קבר לעשותה
זהה באהוד והארץ ובל' ערב לא' אבל כ'
שמות ב' מה סטמו

מתניתין אי רבי יהודה חמץ סתמא קאמר אפילו דנברוי ואי רבי שמעון דישראל

עֲרָל. פ' סקונועים סממו לחיו מחלמה מילא ופלירוטו פסקן נמי זמלומה דבשעלן יגימות ע. ופס' ילי'ך מלומה מספח בגוז'ס לדמותך וככלי וכלה למלכינען נס סמס (ד-ע) עלע קען מהו לפכו סען אן תלומעה ערלה צלען צומנה פוקלט הו גל' יס נאלקן צין סעלן צומנה דקען סתהיין חייך נמלול מיזוג צו נטמו לחיו מחלת מילא דכיזען צו חייצין ^ט וمعدן דקה טומוטס איזו הולצ' זמלומה בפלק שערל עס עט' מה נאלקן צו נטמו לחיו מחלת מילא דהוינו הולצ' קה עט' גז דהיזו חייך נטמו:

**ס"ה א מ"י פ"ג מ"ל
ממן ק"ל ד:
ס"ה ב מ"י ס"ט ק"ל כ
קמג נלויין עו:
ג [מ"י פ"ט מ"ל ק"ל
פקת ק"ל כ[**

רבי שמעון אומר חמץ טפי זמנה ולאחר מכן עופר עלוי בלא כלום. נטלת לדבוי סמונן נדי דלון עופר עלוי בלאו שלחמןן לפני זמנו מודע טום דחטוף צמכללה מסכת שיטו ולמעלאה משליחמןן כפ"ק (נשייל ד"ג). אין סוליפין מרווח טוקס עס

רבי שמעון אומר חמץ לפניו ומנו יולאחר זמנו
אנו עבור עליון בכרת ובלאו ומשעה שאסור באכילה
עליו בכרת ובלאו ומשעה שאסור באכילה
אסור בהנאה אתאן לתנא קמא⁽⁶⁾ ר' יוסי הגלילי
אמור חמץ להנאה על עצמן הירך חמץ אסור בהנאה
כל שבעה ומונן לאוכל חמץ מיש שעות
למעלה שהוא עבור בלבד תעשה שנאמר
לא תאכל עליון מזות אם כן מה תיל לא תאכל
עליו חמץ בשעה שישנו בком אכול מצה
שינו בכל תאכל חמץ ובשעה שאיןו בком
אכול מצה איינו בכל תאכל חמץ מ"ט דר'
הרודה תלתא קראי כתיבי⁽²⁾ לא יאכל חמץ
וככל מהמצת לא תאכלו⁽¹⁾ לא תאכל עליון
חמצץ חד לפניו ומנו וחד לאחרך
וממננו ורב שמעון חד לתוכך ומנו וכל מהמצת
מבטייעליה⁽³⁾ לכדרתניא⁽⁴⁾ אין לי אלא שנתחמיין
מחמת דבר אחר מנין תלמוד לומר
מהמצת לא תאכלו לא יאכל חמץ מיבעי
לה⁽⁵⁾ לכדרתניא רבי יוסי הגלילי אמר מנין
לפחס מצרים שאין חמיצו נוהג אלא יום
אחד תלמוד לומר לא יאכל חמץ וספיק ליה
היום יזאים ור' יהודה מחמת דבר אחר
מננא לוי מדafka רחמנא בלשון מהמצת דר'
וושם הגלילי מנא ליה אי בעית אימא מדרש מיך
לה היום אי בעית אימא סמוכין לא דריש

המלחמה דבר אחר. פ"י י"ג^ה ממהם דבר מה למלוי מיינו דעל ידי סוחרי מיקני פון טפי אונטנטמאנן מליאו צילוונט פליק כל סונטנטס (משמעות: כי) הלא כן צממן ענין לי סמלי אין צמיגען אטמאליס כמנור להקל שוטן גולדן לאכני לא"ז ניעסס צילטקה זיין לריט זיס כתת ויך זה גלו:

ואידך נפקא לך מבערב תאכלו מצוין. מימה נ"י^ו זפפ' קמל לדודזין (ד. ג'): נפקה לנו צוין זוּס מומזזומיטס לאמיג' גז' מלך קסמיינו דלען מלך ועד מים נלב מלך נבל יעקד למלך נלה נצליילע עלייז פפטיטס (גענון קק') מוס צוון סוז לדזין וליטס האס נלעלאו קלוי דלען כלע סונטנטיס^ט:

בל ערד לא יא איכט בו וכט בן נבר לא יא איכט בו כו הוא אינן אוכט יודהה כתיב בהאי כתיב בהאי מני מהניתין אי רבי יהודה חמץ סתמא קאמר אוכט אובל אובל הוא במצה ובמרור ורבו יהודה כתיב בהאי כתיב בהאי מני מרניין מר ומניין לאוכל חמץ משש שעות ולמעלה שהוא עובר בלבד העשה שנאמר לא תאכל עליו חמץ דברי רבי יהודה אמר לו ר' שמעון וכי אפשר לומר כך והלא כבר נאמר לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות ורבי יהודה שפיר קאמר לי' רבי שמעון ורבי יהודה אמר לך הוהו לקובעו חובה אפילו ביום הזה הוא דאתא ור' שמעון לקובעו חובה מנא לי' נפקא לי' מבערב תאכלו ור' יהודה מיבעי לי' לתמא ושחיה ברוך רחוכה סלקא דעתך אמינה הואל ובפסח לא אוכל מצה ומרור נמי לא ניכול קמ"ל ור' שמעון טמא ושחיה ברוך רחוכה לא איצטרכיך קרא דלא גרע מעיר וכן נבר דרבנן^ו וכל ערל לא אוכל בו^ט והוא אינן אוכל אובל אובל הוא במצה ובמרור ורבו יהודה כתיב בהאי כתיב בהאי מני מהניתין אי רבי יהודה חמץ סתמא קאמר

עֲרָבָה. פ"י סקונערם צמתו הַמִּזְרָחָן
וְהַדְּבִיכָּעָן נֶן קְמָס (ק"ג ע' ג')
סְתִּיחָן חַיֵּב נֶמֶל כְּיוֹן צו' נֶמֶת הַמִּזְרָחָן
לְמַסְכָּה הַזֶּן חַיֵּב נֶלֶב

ר' יוסי הגלילי, מאיר האיאן,
דרבניה חמן לפני זמנו
ולאחר זמנו עבר עליו וכרי
מנין, אמר ר' יהודה, חמן
סתמא דאסור ואפילו
ונכני. אמר ר' שמעון

- ב** [מיי' פ"ג מ"ל] ליקויי מזחא בלאה י[ג]
- כ** [מיי' פ"ג מ"ל] ליהוּן טוֹן כמג נְהָזֵן א מ"י פ"ה מ"ל

מוסף תוספות

א. והוא ומלוחר לר' אהא
ב. האכל חוץ של אחרים
ג. לדרושי. מון א' אבל אהא אכל
של אהרים ושל גבורה. סס.
ד. גבר קדש ר' שיר
ה. ר' מירין דוקא
כמייה דגורי גלי אבל כי
איכא רotta ר' סס.
ו. האפליא איכל תרומות
עכטם כפורה לאול גולד זידוי שלם
עלצמו והומש
ללחנה. סס. ו. [אבל]
(ה)תשלוש קדשות הנר.
משום חמוץ הורחובות בלוט
מלהמת שגולת את החקלאות.
טומ' נתקד. ז. משום דרב
לבכפה.
ט. קדשו קדשות הנר.
טומ' אליל' ט'. ז. לא
שייכא בה מעלה. סס.
ט. אלא בלבדים כגון
קדושים שמתו או נטרפו
אלל עיני סורס חוממת
סוטיות חולין שנענעו
בבבון אל קדושים וגופים.
ט. אם היה מכך דחו
לדרודה שרי להאלין
ולכלכמים ולכלבים.
טומ' וטומ' וטומ' וטומ'
ו. והינו
דרישן ואללה
טומ' טומ'.
ו. ולא כלכליך כלומר דבר
שאין יכול לאול בלבדים
אלל אישיך דחו לדידיה
אשלאו גורו יסס.

רביינו חנאנא (המשך)
לטענימיה, דאייתמר האכלת
חומרן של נמי עטער בעלי
החסכה, לרבי ר' יוחה,
רבנן לא רלקה, דהא
הסמא קחני, לא שנא
ידיישראאל ולא שנא דנכרי.
הנץחן לנוין זונין לאילור זונין
עובד בלאו. ואמר מני אין
עבד כבלאו. ואמר מני אין
טעמיה ר' יוחה, להטא
קראי כי תבי, חד לני דגנו,
שנאמар לא אאל כללו
הזמן והוא שעשה ששית
עד שיטות הפסח, לא
לאחר זוננו לא אאל חקן,
הדרתך ותקן לנוון שיחייל אל
כברת, שנאמר כי כל אוכל
ומומצת נברורה וגו, ולא
ליריך שרוד וארכילה משואר
דרדרתא, וב' או ארא רעיק
שאדור אינן ליה קלה
ראוד בר, והדר בה רב
אאותא רב עיקר, דתנייא
ההו האוכל חומרן של הדרקון
כבודו ממעל, ושי ואמרום
לא מעל. מאן יש אומרים,
אי' אמר ר' גונזיאו הו
דפטר מחויב כדרת מן
תשלימוני מחויב מהתורה
ב' ז, וכו'ין שאוכל חומרן
בב' י, יוסייך בכת פטור
מלילום רקב עוללה.
מלילום רקב עוללה.
לאהכאלים כלבמים פלאיג.
ב' פ' החומרן הו
שהוא קשור בין בפסח בין
לאחר הפסח אדור
באכלה, מורה פורי זונין
ההאכלאים ללבים, את הקדושים

ב-דין הוא **דאפ"** תוך זמנו מותר. פ"ץ"י מומר צהילילס וקסה דמי הפסח חס נון יטה צו נונע צבצעת הלילה דחס נון נון צו סכני כי טה צו וטס גול מונכי kali מוייך צמיהליומו ולט גרען מינמן סמייך צהיליאמו לאיי כטנו ונוד נקמנן דקיהלמר ומואדו

בדין הוּא דָאַפְּיָה^ט תֹּוךְ זֶםֶר
לְמִי מְפַכֵּל הַסְּגָנָן
הַכְּכָלִי סְגִי תֹּוֹסֵךְ וְמַסְתֵּךְ
מִמְּמַנְךָ סְמִיכֵי גַּמְלָתוֹמָוּד^ט

בדלדשה מווישס כל הלמר צה
שבוג צמ'ולוילס וסוד זכל'ן צי'ין
הילמון קס ניא' צדרדשה מוויש
מקין וחוואש פפער נמי מוק
לטמאל זכימא נמעוטי גיס וחלג'ן חצ'ן ניא' נכלני'ן פודין
לטמאל זכימא נמעוטי גיס וחלג'ן חצ'ן ניא' נכלני'ן ניא'
לטמאל זכימא נמעוטי גיס וחלג'ן חצ'ן ניא' נכלני'ן ניא'
לטמאל זכימא נמעוטי גיס וחלג'ן חצ'ן ניא' נכלני'ן ניא'
לטמאל זכימא נמעוטי גיס וחלג'ן חצ'ן ניא' נכלני'ן ניא'

המון הוא והננה ממון של הקדש מעל. ת"ק סבר פודין אותו ולפיכך מעל, ויש אומרים סבר אין פודין את הקדשים לאבאיילן ללבנה

יהודיה, משומש לא תחאל מבני ליה למיתנא. וממשנו רב אהא בר יעקב מי סברת אסיפה דקתוין ושל ישראל אסוד קאי, לא אוירואס האג' רברבו רבעון חמץ של גורו מונבר יושעאמבר לא וגאנד לר שענבר לאילטונג שואבר איגראבל בערבא בערבא בערבא.

(ה) *ונשלה כ.ג. (ג) קמן*
 (ו) *ע"מ מ"ב*
 (ז) *וועט' ג: דס מילן*
 (ח) *וועט' מילר גמי סלטן*
 (ט) *ט' מאנטום ג' דאנטום*
 (י) *ט' נאצ'רן ג' גאנצ'למאן*
 (ק) *וועט' פ' סיס'ס*
 (ל) *וועט' קרייטום ט' מילר*
 (מ) *וועט' ג' גאנטום ט' מילר*
 (נ) *וועט' ג' גאנטום וועט' ג' גאנטום*

הגהות הב"ח

כלייך חלו נערות. נ"ב וע"ק
נ"ג ל' מוק' נ"ה זר
שחכלה:

מוסך ריש'
 אבל אתה רואה של
 אחרים. נגנולן צב
 מלחין, כון נכני, של
 גבינה. מה קיילס נגיד
 ציטט (עישן). היה
 עושה את ים הקבריהם
 בשבת לתשלאמון.
 פלפיו מלך מה גודס
 נזוס סכפליס צחוי
 דלאיון באנט (בנטול)
 לדמיון מהמשיח צחוי לא
 צן מבלטן (צ'ן), אין פודין.
 בשנותיו (צ'ן), אין פודין.
 הסלפין נכלנס צב
 למימה ומפען קוילר (קוניה).
 מילא (קוניה).

רביינו חנןאל
הא אמר לאחד זמנו
ירושלמי נמי שיר בתרנא,
אי ר' יוסי הגלילי בר'.
ואוקמה קבוצה בר אבא בר עקיב
בר' יהודיה,
יהודיה ליה שר שאור ואכילה,
שנאמר שבעת מים שאור
לא בא' נצץ אבל בחולמים כ' כל
างלו' מומחה, ותורת
תשובה שאור מוחלט כ' כל אלול מון' גז', ווילך
לאור איש שיר לאור דרכיל' משאור
דריאת שאור לאו לא' לא' לא'
לא' שאור, ומפדר בשאור
דריאת ל', ודושין בה
שלך אין אתה האבל
תודה האה לאורה אחים ר' גבריה.
ובדין הוא דליתן
במנני' ר' גבריה קח של בכרי'
שבער לעלי' הפחדה
באליליה, בבורך מון' נמי¹
מורור הנאה. ואידי רבעי
ימני' סיפא ואיש ישאל
ספור, דאליל' בדנהע עלי'
חמן' ישראל שעבר עלי'
הפחדה ר' גבריא, נהג ר' רשא
נמי' של נכרי' שעבר עלי'
הפחדה גדור בוגנאה. ובא'
אמר מתני' ר' שמעון היה
דריסרא' בדור' לבון' מונו
לאחד דבון' ערב
עלוי' באלילום, ומונגי'
דקמי' ושל ישראל אסורה
לאחר מון', ומון' האה
דקמי' גדור, ממש דרישיה
ביבה ונבר עלי' לה לא
יראה עעל' לא מיצא'.
בשלמא' דרב דוקומין
למנוני' רב' שמעון ומשם
עדבר על לא' יראה קנסותה,
הינו דקמי' במנני' של
ישוא' אוד' מושע' שומע' שומע'
שנאמר לא' יראה לך', ל'!
לרב אוח דוקומין כ'!
ורוחה, מושע' לא' אלאל' כ'!
ארהווע' בגו' הגו' הגו' הגו'